

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa N. T. i A. T.
przeciwko Bank z siedzibą w W. działający za pośrednictwem Bank Oddział w Polsce
o ustalenie i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 18 grudnia 2025 r.,
na skutek skargi N. T. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn. I ACa 2026/23 i Sądem Okręgowym w Kielcach w sprawie o sygn. I C 2090/22,
z udziałem Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Krakowie,

**przekazuje sprawę do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu
w Krakowie.**

UZASADNIENIE

Pismem z 12 listopada 2025 r. N. T. wniósł do Sądu Apelacyjnego w Krakowie skargę na przewlekłość postępowania w sprawie I ACa 2026/23.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość, „[j]eżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym – właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny”. Natomiast Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym (art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”).

Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (zob. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 24 października 2024 r., I NSP 333/24; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24; z 30 lipca 2025 r., I NSP 146/25).

Analiza uzasadnienia skargi wskazuje, że skarżący kwestionuje sprawność postępowania zarówno przed sądem pierwszej, jak i drugiej instancji. Skarżący przedstawił przebieg postępowania od dnia 26 sierpnia 2022 r., tj. od dnia wniesienia pozwu, przytaczając okoliczności dotyczące całego postępowania. Skarżący wyjaśnił, że prawomocny wyrok zdecydowanie wpłynie na jego sytuację życiową, natomiast czas „jaki upłynął od wniesienia pozwu w sprawie oddala skarżącego od zamierzonego celu”.

Z uwagi na fakt, że skarga dotyczy przewlekłości postępowania prowadzonego przed Sądem Okręgowym w Kielcach o sygn. akt I C 2090/22, jak i przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn. I ACa 2026/23, właściwym do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Krakowie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 397

§ 3 k.p.c. w związku art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł,
jak w sentencji.

[kf]

[r.g.]